

ויכלבד שלא ישאה את
(העגורית) (העגורית) שבון
ל יום פ' אחרונה כ' שון
הלון תענה, כלומר
תאחרתו. ת"ר
בוסד דאן שהיו גוים
מלבו ושאלו הרופא
ואמר לו על תקנה ד'
שיען חלב על רותח
משחירת לשחית. פ'
רמזיא על כנין שעל
משילין דם. רשב"א
אומר מגדלין כלבים
כופרים ותחולתו קופים
ותחולתו השאנין מפני
שעניין לקר את הבית.
פ' כלב קטן שצווח
בלילה מברכות.
וקחו, שמה קנה פשוט
יתום קופרא בלשון
שמעאל קנפד. מאי
ישמלתא הוציא אמר ר'
יתודה שרצא ותרצא.
איכא דאמרי הוצא קוטיני
שקי ורעאי בני ורירני.
מאי שרצא ימיתי שקי
א"ל בר אבא בר אבה
ר' חונא דר' מאי א"ל
ר' ידיך אב מטרור אלו
חובה. פ' שם אשת
חובה תפרינו
חובה תפרינו חובה
ר' ח' ד' ה"ק וזי רוצה
היא לקבול את בניה שלא
עוסקת לגדל את הצאן.
ההוא שנגשו שיצאה
מלפני השליט, ר'
רשומאל ור"א אקילו לבי
שבותי הון, ואמרי ל' לבי
שבותי הון, שבותי הון,
לביית המילה. ישוע הון,
כרמתי וי' יולת הון,
והמלטי' וכו'. ישוע
והמלטי', אחד הוא. והיה
מנוהג ליכנס לכבד את
הון בכבודות וכו'.